

# Гілка Палестини

Михайло Лермонтов

Повідай, гілко Палестини,  
Де ти росла, де ти цвіла?  
Яких горбів або долини  
Тоді окрасою була?

Чи над водою Іордану  
Рожевий схід тебе вітав,  
Чи в горах древнього Лівану  
Сердитий вітер колихав?

Молитву пошепки читали  
Чи заповіти давнини,  
Коли листки твої сплітали  
Єрусалимові сини?

Чи пальма та росте і нині?  
Чи й досі в спеку зазива  
Людей, що бродять у пустині,  
Її зелена голова?

Чи у безрадісній розлуці  
Вона зів'яла, як і ти,  
І вже давно лежать в пилюці  
Її покручені листи?

Хто шанобливою рукою  
В північний край тебе заніс?  
Хто, зажурившись над тобою,  
Стирав з очей краплини сліз?

Чи, може, той прочанин східний  
Був з незатьмареним чолом,  
Як ти, небес і слави гідний  
Перед людьми і божеством?..

Вціліла волею людини,  
Перед кіотом золотим

Стоїш ти, гілко Палестини,  
Святині вірним вартовим.

Ікона й хрест, вогонь лампади  
І благосний оливи дух...  
Все повне миру і відради  
І над тобою, і навкруг.

Переклад Грязнова Олександра Андрійовича